

VEERTIGDAGENTIJD : ONZE KEUZE VERNIEUWEN

We zijn weer de vasten ingegaan. Tegenwoordig noemen we dat de ‘veertigdagentijd’. Het is niet zonder reden dat het gaat om veertig dagen. Het getal ‘veertig’ verwijst naar de Bijbel, zowel in het Oude als in het nieuwe Testament. En het is goed om die teksten even boven te spitten, om de betekenis te begrijpen, die het vasten ook voor ons heeft.

Veertig jaren zwerven voor Israël

Nadat Israël uit Egypte trok onder leiding van Mozes, belandde het volk in de onherbergzame woestijn, op weg naar het beloofde land. Dat was een moeilijke tijd van ontbering en ellende, maar ook een tijd van bescherming door de God van Israël. Het trekkende volk moest in die tijd ook telkens weer de keuze maken vóór Jahweh, tégen de afgodendienst (de afgod van de vruchtbaarheid) in. In die periode maakte het volk een uitschuiver van jewelste, toen het Jahweh de rug toekeerde en het gouden kalf (symbool van die vruchtbaarheid) oprichtte en aanbad. En daarom, aldus nog steeds het verhaal, moest het volk nog een lange tijd verder zwerven door de woestijn. De ‘proeftijd’ werd dus verlengd, omdat het volk een verkeerde keuze had gemaakt.

Veertig dagen proeftijd voor Jezus

Ook Jezus maakt volgens het evangelie van Lucas een proeftijd door. Het verhaal vertelt dat Hij veertig dagen zwierf door de onherbergzame woestijn. Ook Hij moest moeilijke keuzes maken. Welke weg zou Hij opgaan? Uit het verhaal blijkt dat dit ook voor Hem een lastige tijd was. Wat was Zijn roeping? Wat zou Hij met Zijn leven gaan doen? Hij kon Zijn leven stellen in het teken van rijkdom en bezit. Maar daar lag Zijn weg niet. Hij kon zich populair maken, zodat Hij door de mensen op handen gedragen zou worden. Maar ook daar lag Zijn weg niet. En boven alles kon Hij toegeven aan de drang om een machtige heerser te worden. Maar wie de macht aanbidt, aanbidt de machten van het kwaad, aanbidt m.a.w. de duivel.

Men mag die bekoringen van Jezus niet minimaliseren. Misschien denken wij wel eens dat zij voor de 'God-mens' eigenlijk peanuts waren. Het tegendeel is echter waar. Het evangelie van volgende zondag geeft de worsteling weer, die de radicale mens Jezus heeft doorgemaakt, Zijn hele openbare leven door. Zijn veertigdagentijd was ook voor Hem een tijd van moeilijke keuzes.

Veertig dagen keuzetijd voor ons

In een huwelijk worden de partners geregeld uitgedaagd om hun keuze voor elkaar te vernieuwen. Dat geldt ook voor het partnerschap met God, dus: voor ons geloof. Voor wie kiezen wij?

De beproevingen die Jezus doormaakt (drang naar bezit, naar succes, naar overheersing) maken wij allemaal door. Deze drie vormen van drang zijn de meest fundamentele strevingen die ons afleiden van een dankbaar leven, vol vertrouwen, in het licht van Gods aanwezigheid. En dus moeten wij kiezen, en onze keuze telkens vernieuwen. Wij kunnen kiezen voor onszelf, maar wij kunnen ook kiezen voor de anderen, voor de behoeftigen (Broederlijk Delen). Wij kunnen ervoor kiezen om onszelf permanent in het zonnetje te zetten. Maar in dat scenario komt God zelf pas achteraan. En wij kunnen ook leven om te heersen, maar dan is er al helemaal geen plaats voor God.

Daarbij komt nog eens dat deze fundamentele strevingen steeds weer de kop op steken. En dus moeten wij onze keuze om met God te leven, telkens weer op de rails zetten, verdiepen, échter maken. Dat is de veertigdagentijd. Ons omkeren, weg van die strevingen, om ons te laten beschijnen door Gods warmte en nabijheid.

Die weg leidt ook voor ons tenslotte naar ons eigen Golgotha. Maar Golgotha is een tussenstation. De eindbestemming is: het beloofde land, het nieuwe leven, de verrijzenis, het nieuwe leven van Pasen.

(Frans Van Looveren)